

[V. Buhl.]

at man paa Frederiksberg forvalter store Dele af Økonomien dyrere end i København. I den store Kommissions Betænkning findes der paa Side 17 en Oversigt for Aaret 1931 —32 over disse Forhold, der i ganske særlig Grad blev gennemplejet, og deraf fremgaar det, at Frederiksberg har større Udgifter pr. Indbygger til Hospitalsvæsen, Skolevæsen, Kommunebiblioteker, Brandvæsen, Vej- og Kloakvæsen, Sanitetsvæsen o. s. v. — de tre Poster, der tæller, er Hospitalsvæsen, Skolevæsen og Vej- og Kloakvæsen. Af de indgaaende Undersøgelser, der har været foretaget, fremgaar det, at det ikke er, fordi man pr. Indbygger har, om jeg saa maa sige, større Krav at tilfredsstille; København har flere Sygedage end Frederiksberg, København har flere Elever end Frederiksberg, og København har større Vej længder end Frederiksberg. For Udgiften pr. Sygedag, Udgiften pr. Elev og for Vejenes Vedkommende kan det være vanskeligt at finde Enheder, men ogsaa der viste det sig, at man administrerede dyrere paa Frederiksberg, for Vejenes Vedkommende bl. a. derigennem, at man har tilstaaet Grundejerne en Række Fordele, som man ikke har indrømmet dem i København.

Men, som jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet: jeg siger ikke dette for at bebrejde Frederiksberg noget, jeg vil ikke paastaa, at det er Udslag af nogen Art af letsindig Økonomi paa Frederiksberg; det er ganske naturligt et Udslag af, at man havde Raad til at tage visse Opgaver op og løse dem dyrere, end man har haft Raad til i København. Man sagde rent ud i Kommissionen fra Frederiksbergs Side: Vi kan ikke med den Befolkning, vi har herude, hospitalsmæssigt indrette os, som man har gjort det i København, hvor man f. Eks. har indrettet et særligt Hospital for De gamle By. Vor Befolkning kræver noget mere, det er en mere velhavende Befolkning, vi maa byde dem noget mere. Det er et Standpunkt, og jeg vil, som sagt, ikke paa nogen Maade paastaa, at man har ødslet med Pengene paa Frederiksberg. Men det staar fast, at Frederiksberg har haft og har en Administration, der paa en lang Række Omraader maa betegnes som dyrere end Københavns. Hvis Frederiksberg ikke havde haft en dyrere Administration, og hvis Frederiksberg ikke havde konsolideret sig saa stærkt — de har konsolideret sig overordentlig stærkt derude —, vilde Skatteforskellen mellem København og Frederiksberg have været meget, meget større, end den faktisk

har været i den forløbne Tid; det er kun en forholdsvis beskeden Del af den Difference, der er mellem Bæreevnen i København og paa Frederiksberg, som er blevet omsat til Skattenedsættelse for Skatteyderne, men naturligvis er det kommet Skatteyderne til gode gennem de Formueopsamlinger o. s. v., de har foretaget derude.

Naar jeg fremdrog det her, var Grunden den, at det, indtil vi kom i Gang med dette Arbejde i Kommissionen, var det stadige politiske Argument, man anvendte fra konservativ Side over for Kravene fra København — et Argument, som enhver troende Konservativ naturligvis med stor Glæde gik ind for —, at man paa Frederiksberg havde dette fortrinlige konservative Styre, Frederiksberg hed jo „Mønsterkommunen“ i de Konservatives Omtale, og det var dette fortræffelige Styre, som skabte Fordelene derude, medens det letsindige Styre i København var Skyld i eller medvirkende til den store Skatteforskel, der var til Stede. Dette er for øvrigt en Betragtning, der er kommet frem ikke alene i Forholdet mellem København og Frederiksberg — man hørte den saaledes ogsaa ude i Gentofte, inden disse Undersøgelser kom frem, og inden man saa, hvordan Landet ligger i Gentofte —, men Landet over. Det er en Betragtning, man har meget let ved at anvende over for de socialdemokratiske styrede Kommuner. Derfor var det af saa meget større Værdi, at den virkelig til Bunds gaaende og ganske upolitiske Undersøgelse viste det Resultat, at Københavns Kommune var den Kommune, der blev administreret med, skal vi sige, den strengeste Økonomi. Københavns Kommune gik stolt ud af Prøven. Jeg tror ikke, at Provinskommunerne behøver at være bange for en tilsvarende Undersøgelse.

Det ærede Medlem (C. J. F. Sven) hævdede, at det heller ikke var rigtigt, naar jeg sagde, at de frederiksbergske Kommissionsmedlemmer havde sluttet sig til Udligningsforslaget. Nu er Udligningsforslaget, fra den Gang vi behandlede det i Kommissionen og indtil nu, undergaaet visse Ændringer, men selve Ideen, selve det principielle har de frederiksbergske Kommissionsmedlemmer sluttet sig til, idet de har udtalt, at det udarbejdede Forslag efter deres Mening maa kunne afgive et egnet Grundlag for en Udligning Kommunerne imellem. Der var to Hovedpunkter, paa hvilke man tog Forbehold. Det ene Punkt angik Spørgsmaalet om de sociale Udgifter; i det Forslag, der var udarbejdet af Kommissionen, var nemlig ogsaa gennemført en Udligning af de sociale Udgifter.